

Számosképpel.
Irta: Laurie
Ára díszes
6 kor.

Legujabb!

NYVE

2. —, 14. —, 14.60.

nyok

ra.

ányok számára.
Ára illusz-
6 kor.

ok számára. Irta:
ka. Diszköt. 6 K.

Regény fiatal
leányok szá-
zkötésben 6 kor.

örténete

Irta: Gyarmathy
6 kor.

leányok számára.
zovics Meszlényi
6 kor.

Legujabb!

Fiatal leányok
számára. Irta:
5 kor.

kincse

Irta: B. Büttner
6 kor.

leányok számára.
József. Ára dísz-
6 kor.

Uj kiadás!

Gaal Mózes. Ké-
Ára vászon-
6 kor.

kis leánykák ré-
iese M. Németből
kkel. Ára 3 kor.

ndéror-

knak, serdültek-
thy Zsigáné. Ké-
3 kor.

Elbeszélések.

Irta: Halden
képpel. Pompás
4 kor. 80 fill.

Egy leányka

na plójából.
a: Szabóné Illésy
sben 4 kor

Elbeszélések az
ifjúság számára.
rajzával. Ára fél-
szonköt. 4 K 40 f.

bület.
lapesten.

1903. december 13-án

Ára negyedévre 2 kor. Egyes szám ára 24 fillér. Megjelen minden vasárnap.

DECEMBER.

Erdő, mező be szomorú,
Be dísztelen, néma,
Csak a varjak károgása
Hallatszik fel néha . . .

Hol a virág, hol az ének,
Hol a fának lombja?
Hol a nap, mely sugarait
Ragyogóan ontja?

Akár hol van, a jó Isten
Ott van fenn az égbe' —
S ami eltűnt, vissza hozza,
Áldott legyen érte . . .

Roboz Andor.

SIMON LANTOS.

— Történeti elbeszélés. —

Írta SZIGETI ERNŐ.

KELLEMES nyári alkonyat ereszkedik alá a vidékre. A poros uton, melyet kétfelől ritkás tölgy-erdő zöldje szegélyez, fáradt vándor halad. Az előbukkanó hold sugarai megvilágítják alakját: szálas természetű deresedő férfi leronogyolt ruhában. Arcába a nyomorgás mély vonásokat vésett bele. A fakó selyem szalagon vállán függő lant elárulja a táltost, a vándor-dalnokot. (Lásd a képet a 375. lapon.)

Hűvös szél kerekedik: a zivatar előhírnöke. Az utas sietteti lépteit és csakhamar egy kisebb fajta hegy alatt állapodik meg. Az ormon szét-dult várnak romjai füstölögnek még. A puszta falak üres nyílásokkal szomorúan meredeznek az ég felé. A vár árka színültig tele törmelékkel . . . a kifordított kapun bátorsággal bemehet a vándor lantos.

— A gaz pogány keze nyoma, morgogja, óvatosan kémlelődvé a rom-halmaz közt; hát ha talál alkalmas helyet éjjeli szállásul?

A kutatást siker koronázza. Meglehetősen jókarban maradt teremfelére bukkan.

— No ez jó hely, mondja letelepedve a vándor. Még szalmát isz szórtak a padozatra jó vastagon, folytatá meglepedéssel. Mint ha csak a számomra készítették volna. Olyan édesen fogok itt aludni, hogy Mátyás király sem jobban a selymes nyoszolyában. Most azonban nézzünk valami harapni való után!

Vigyázva lekasztja lantját, letelepedik, aztán elő keríti az elemozsiás tarisznyát; kis darab szalonnát s nem sokkal nagyobb darabka rozs-kenyeret húz élő belőle. Éppen hozzá kezd a falatozáshoz, midőn az egyik sarokból mozgolódást, nyöszörgést hall.

— Hm; ugy látszik, lakótársam is van! Valjon miféle szerzet? . . . A hang felé indul s csakhamar egy össze kuporodott alakba botlik. Amint szeme hozzá szokik a sötét-hez, látja, hogy egy 12–14 éves fiu fekszik ott. Mi bajod, fiacskám? kérdi szána-

kozva a lantos, a halál-sápadt arcu gyermektől.

— Vízet, az Ur szerelmére, mert elpusztulok! nyöszörgi a fiu.

A vándor megitatja a vár kútjából hozott friss vízzel a szenvedőt, aki lassankint föl-éled.

— Éhes vagyok. Negyed napja nem ettem, folytatja gyöngé hangon.

— Akkor hát tarts velem, fiam, mondja a lantos. Az elemozsiám egynek is kevés ugyan, de legalább jobbat alszunk a szűkös vacsorára. Ne félj tőlem, szól tovább, látva a fiu vonakodását. Jó ember vagyok én. Különb, ha kíváncsi vagy a nevemre, hát Miklós mesternek hívnak. Iró-diák meg vándor lantos vagyok egy személyben.

Az elcsigázott gyermek neki bátorodva, farkas-étvágygyal kezdett enni; jötevőjének jutott is valami, nem is. No most már, fiacskám, mondta a lakoma után Miklós mester, ha nem esik terhedre, mondd el, miként kerültél ilyen sanyaru helyzetbe?

A fiu belé fogott a históriába:

— Az én nevem Simon. Szüleim ennek a királyi várnak népei közé tartoztak. Édes anyám régen meghalt s édes apám nevelt föl becsületben. Az ellenség sokat háborgatott bennünket s csak az utóbbi időben volt nyugalomunk. A várkapitány azt mondta, hogy Mátyás király békét kötött a törökkel.

Egy hét előtt váratlanul nagy csapatban rontottak a pogányok a várra. A hitetlenek megszegették a békét. A meglepett őrseget a törökök kard-élre hányták s rabolva és pusztítva járták be a várat. Én kis szobánkban huzódtam meg, midőn egyszerre nyílt az ajtó s atyám tántorgott be rajta. A szoba közepén össze rogyott. Melléje rohantam, megfogtam kezét . . . s megdermedve láttam, hogy melléből vastag sugárban buzog a vér.

— Fiam, szólt halkán, én meghalok; te árván, gondozatlan maradsz. De hagyok rád egy örökséget, hát ha hasznát veszed. Jól figyelj! Sietnem kell, a halál közeleg . . .

Aztán szakadozott hangon elmondta, hogy nem régiben fát vágva a tölgyesben,

V ÁLLÁN FÜGGŐ LANT ELÁRULJA
A VÁNDOR-DALNOKOT. (Lásd a 374. lapon.)

látta, amint egy jól öltözött ifju lovag halálos küzdelmet folytat egy hatalmas mackóval. Oda rohant s kiszabadította a biztos halálból a vadászt. Ez hálálkodva szép művű tört adott atyámnak, azt mondván, hogy menjen föl Budára, mutassa elő ezt a tört s minden kívánsága betelik.

A tört reám hagyta örökségül atyám, aki ott szemem előtt lehelte ki lelkét.

Az ellenség ezalatt lakásunk közelébe ért s én a pince zugában rejtöztem el.

Mikor elcsöndesült a zaj, előbujtam. Azonban sem édes atyám tetemét, sem az ékes, szép nagy kövekkel kirakott tört nem találtam szobámban. Csak a cifrán kivarrott tör-hüvelyt pillantottam meg. Legalább ezt az egy emléket őrizhetem meg.

A vár fokáról láttam, amint a törökök a holtakat és sebesülteket a Marosba dobták, hogy a véres tusának nyoma ne maradjon.

Az ellenség itt cirkált a vár körül s én nem mertem kimozdulni. Ami kis élelmem

volt, csak-hamar elfogyott; végül annyira elerőtlenedtem, hogy nem bírtam a lábamra állni. Ekkor küldött az Isten téged, jó ember, aki megmentettél az éb-haláltól. Most nem tudom mihez kezdjek, hogy keressenem meg a mindennapi kenyerem.

— Ez bizony szomorú história, mondta Miklós mester. Aludjunk rá egyet fiam! Az éjjel meghozza a jó gondolatot.

Erre mind a ketten leheveredtek a puha alomra s csak-hamar elszenderedtek.

Reggelre kelve vándoreink, már jó negyed utját járta meg az égbolton a nap.

— Ugyancsak siet az öreg! mondta tréfásan Miklós mester, kitörölve szeméből az álmot. Dél sem lehet már messze. De legalább együtt költjük el a reggelit, meg az ebédet. Már tudni illik, ha lesz mit.

Szerencsére a vár kertjében repára s egyéb ehető veteményre akadtak. Ezzel aztán úgy ahogy csillapították éhüket.

Aztán megszólalt az öreg lantos:

— Most pedig jól hegyezd a füledet, öcsém, mert nagyot mondok. Nézz csak meg jól. Az igaz, a külsőm nem igen tetszetős, a ruha is levásik már rólam, a csizmám is bucsuzni készül tőlem. De azért jó embernek ismer mindenki. A sorsommal sem elégedetlenkedem, amíg megvan hűséges lantom meg a jókedvem. Pedig tudásomnál fogva rangra is áhítozhatnék. Sok iskolát jártam. Kóboroltam idegen országokban. Mikor hazatértem, rövid ideig egy főúr mellé szegődtem író-diáknak. De a hizelkedést, gyáva meghunyászkodást nem tudtam megtanulni. Litteratus¹ létemre várról-várra, faluról-falura járok. Vár-urak s pórok előtt énekelek lantpengetés mellett. Mátyás király harcairól s a haza egyéb eseményeiről. Ezért kijár — az igaz hogy szükösen — eleség, aztán néha egy pár pénzdarab. Te fiam, értelmes legénynek látszol. Árva, elhagyatott is vagy. Csapj fel hát tanítványomnak, ha kedved van. Olyan lantost faragok belőled, hogy a királyi udvarban is örömmel hallgatnak!

Simon szeme fölcsillant e szavakra.

¹ Tanult, olvasott.

— Köszönöm a kegyelmed jóvoltát, válszolta. Szívesen szegődöm társául, mert ugyanis mindig nagy kedvem volt a lantosdiák mesterséghez.

Mindjárt meg is itták az áldomást jó friss forrás-vizzel, aztán fölszedték sátorfájukat s utnak indultak.

Vándorlásuk alatt Simont szorgalmasan oktatta a lantos. Az ifju elméje rendkívül gyorsan fogott: a lant-vertést, ének-szerzést néhány hónap alatt annyira megtanulta, hogy tanítója nem győzte bámulni.

A jó Miklós mester különben sokkal kiválóbb oktató volt, mint lantverő énekes. A végnélküli nyomoruság, szükölködés idő előtt ösztötte meg s törte össze. Hangja érdessé vált, ujjai sem mozogtak már elég biztosan a húrokon. Az utóbbi időben ezért is fordult türetetlen rosszra a sorsa. Nem tudott versenyezni ifjabb társaival. Jó kedve azonban nem hagyta el. »Borura derül!« szokta volt mondani.

Reménye végül is valóra vált.

Az ifju Simonnal felragyogott mesterének szerencse-csillaga. Simon igazi Isten kegyelméből való lantosnak született. Históriai meglepően érdekesek, versei dallamosak voltak, éneke kellemesen csengett. Míg a többi vándor-lantos szárazon, szintelenül beszélte el a nagy király véres harcait: addig Simon dalolt a haza szent szeretetéről, a magyar föld szépségéről s az emberi szív érzelmeiről.

Ahol az ifju megjelent, mindjárt sokan gyültek körébe s áhitattal lesték ajkáról a szót. A várurak most már szívesebben adtak szállást Miklós mesternek is; fényesen megvendégték a lantosokat, akik számára bőven hullott az adomány, ezüst, sőt néha arany pénz is. Vig napok jártak a mesterre meg a tanítványára.

Mikor az idő késő ősze fordult, téli szállásra húzódtak valamelyik városba. Bizony jól esett a pihenés, különösen az öreg lantosnak, aki mind-ekkorig még télviz idején sem tanyázhatott biztos fedél alatt.

Simon azért nem töltötte henyléssel a telet. Irogatta verseit és szorgalmas tanulással gyarapította tudását, amely még

akkor fogyatékos volt. Ez időben a könyvnyomtatás hazánkban még ismeretlen lévén, csak írott könyvekből tanultak; ezek beszerzése pedig nagy költséggel s fáradsággal járt. Annál inkább vált becsületére az ifjunak, hogy minden akadályt leküzdve, nagy buzgalommal igyekezett bővíteni ismereteit. Nem is találkozott párja Simonnak az egész lantos-rendben.

(Vége következik.)

A CSODA-GYERMEK.

SZÉP tarka mesébe köllene szőnöm mind azt, amit elmondandó vagyok, mert hogy amiről most szó lesz, valóban csak mesének illenek be, valóság-
nak alig.

Kezdem hát e'ülről.

A mi szép Duna-sorunkon álló pompás palotának, a fővárosi Vigadónak nagy terme a mult hét egyik estéjén tündéri fényben uszott. Gyönyörű, fényes fogatok tüzes paripái egymás után röpitették oda gazdáikat. És a fényes fogatokból siettek föl a suhogó selyem ruhás asszony-ságok, fekete ruhás urak, hogy mielőbb elfoglalhassák helyüket. A hatalmas tükörrel, márvány oszlopokkal diszesített óriási terem széksorai azután lassan-lassan megteltek közönséggel.

És mialatt elhelyezkedtek, azalatt egy boldog apa és anya otthon szépen felöltöztette kis fiát, akivel ők is ide igyekeztek. A kis fiu, Ferike, magával hozta hegedűjét; fürgén fölsietett a széles márvány lépcsőkön, egy külön kis szobácskában kiszedte azt a tokjából, azután kilépett arra a dobogóra, amelyen eleddig világhírű nagy művészek gyönyörködteték a közönséget.

Amint Ferike kilépett a dobogóra azt hittük volna, hogy talán eltévedt valahogy ez a csöppnyi emberke; de nem így volt, mert a fényes nagy terem ezernyi sokasága az ő kedvéért jött ide, egyedül a Feri játékát jött meghallgatni, őt magát akarta látni.

Először a csodálkozás halk moraja futott végig a közönségen, a következő percben pedig falrengető taps zúgott föl. Ennek csillapultával Ferike bátran, mosolyogva nézett végig a közönségen, mint ha keresett volna valakit; azután megállapodott a tekintete ott, ahol szüleit megpillantotta.

Majd elővette hangszerét, a hegedűjét; vonóját a hurokra fektette és egyszerre csak ott állott előttünk az a kicsinyke óriás, az a gyermek-férfiu, akinek a játéka csoda.

És amint játszott, apró ujjáival valóság-
gal bűvös hangokat csalt ki hangszeréből. Eleddig világlátott nagy művészekről hallottunk csak ilyen játékot, ezeket a nehéz darabokat, amelyeket a kis *Vecsey Ferike* az alig 10 éves fiúcska nyugodt, biztos bátorsággal, a legnagyobb könnyedséggel játszott el.

És Vecsey Ferike, akinek még a gyermek-szobában volna a helye, ime, a világ előtt megjelen és egyszeriben meghódítja az embereket csodás művészetével.

Föl is zúgott újra a taps-orkán, az eljenzés; a közönség közül többen oda siettek

VECSEY FERIKÉ.

volt, csak-hamar elfogyott; végül annyira elerőtlenedtem, hogy nem bírtam a lábamra állni. Ekkor küldött az Isten téged, jó ember, aki megmentettél az éh-haláltól. Most nem tudom mihez kezdjek, hogy keressenem meg a mindennapi kenyerelem.

— Ez bizony szomorú história, mondta Miklós mester. Aludjunk rá egyet fiam! Az éjjel meghozza a jó gondolatot.

Erre mind a ketten leheveredtek a puha alomra s csak-hamar elszenderedtek.

Reggelre kelve vándoraink, már jó negyed utját járta meg az égbolton a nap.

— Ugyancsak siet az öreg! mondta tréfásan Miklós mester, kitörölve szeméből az álmot. Dél sem lehet már messze. De legalább együtt költjük el a reggelit, meg az ebédet. Már tudni illik, ha lesz mit.

Szerencsére a vár kertjében répára s egyéb ehető veteményre akadtak. Ezzel aztán úgy ahogy csillapították éhüket.

Aztán megszólalt az öreg lantos:

— Most pedig jól hegyezd a füledet, öcsém, mert nagyot mondok. Nézz csak meg jól. Az igaz, a külsőm nem igen tetszetős, a ruha is levásik már rólam, a csizmám is bucsuzni készül tőlem. De azért jó embernek ismer mindenki. A sorsommal sem elégedetlenkedem, amíg megvan hűséges lantom meg a jókedvem. Pedig tudásomnál fogva rangra is áhítozhatnék. Sok iskolát jártam. Kóboroltam idegen országokban. Mikor hazatértem, rövid ideig egy főúr mellé szegődtem író-diáknak. De a hizelkedést, gyáva meghunyászkodást nem tudtam megtanulni. Litteratus¹ létemre várról-várra, faluról-falura járok. Vár-urak s pórok előtt énekelek lantpengetés mellett. Mátyás király harcairól s a haza egyéb eseményeiről. Ezért kijár — az igaz hogy szűkösen — eleség, aztán néha egy pár pénzdarab. Te fiam, értelmes legénynek látszol. Árva, elhagyatott is vagy. Csapj fel hát tanítványomnak, ha kedved van. Olyan lantost faragok belőled, hogy a királyi udvarban is örömmel hallgatnak!

Simon szeme fölcillant e szavakra.

¹ Tanult, olvasott.

— Köszönöm a kegyelmed jóvoltát, válaszolta. Szívesen szegődöm társául, mert ugyanis mindig nagy kedvem volt a lantosdiák mesterséghez.

Mindjárt meg is itták az áldomást jó friss forrás-vizzel, aztán fölszedték sátorfájukat s utnak indultak.

Vándorlásuk alatt Simont szorgalmasan oktatta a lantos. Az ifju elméje rendkívül gyorsan fogott: a lant-verbést, ének-szerzést néhány hónap alatt annyira megtanulta, hogy tanítója nem győzte bámulni.

A jó Miklós mester különben sokkal kiválóbb oktató volt, mint lantverő énekes. A végnélküli nyomoruság, szűkölködés idő előtt őszítette meg s törte össze. Hangja érdessé vált, ujjai sem mozogtak már elég biztosan a húrokon. Az utóbbi időben ezért is fordult türehetlen rosszra a sorsa. Nem tudott versenyezni ifjabb társaival. Jó kedve azonban nem hagyta el. »Borura derü!« szokta volt mondani.

Reménye végül is valóra vált.

Az ifju Simonnal felragyogott mesterének szerencse-csillaga. Simon igazi Isten kegyelméből való lantosnak született. Históriai meglepően érdekesek, versei dallamosak voltak, éneke kellemesen csengett. Míg a többi vándor-lantos szárazon, színtelenül beszélte el a nagy király véres harcait: addig Simon dalolt a haza szent szeretetéről, a magyar föld szépségéről s az emberi szív érzelmeiről.

Ahol az ifju megjelent, mindjárt sokan gyűltek körébe s áhitattal lesték ajkáról a szót. A várurak most már szívesebben adtak szállást Miklós mesternek is; fényesen megvendégelték a lantosokat, akik számára bőven hullott az adomány, ezüst, sőt néha arany pénz is. Vig napok jártak a mesterre meg a tanítványára.

Mikor az idő késő ősze fordult, téli szállásra huzódtak valamelyik városba. Bizony jól esett a pihenés, különösen az öreg lantosnak, aki mind-ekkorig még télvíz idején sem tanyázhatott biztos fedél alatt.

Simon azért nem töltötte henyéssel a telet. Irogatta verseit és szorgalmas tanulással gyarapította tudását, amely még

akkor fogyatékos volt. Ez időben a könyvnyomtatás hazánkban még ismeretlen lévén, csak írott könyvekből tanultak; ezek beszerzése pedig nagy költséggel s fáradsággal járt. Annál inkább vált becsületére az ifjunak, hogy minden akadályt leküzdve, nagy buzgalommal igyekezett bővíteni ismereteit. Nem is találkozott párja Simonnak az egész lantos-rendben.

(Vége következik.)

A CSODA-GYERMEK.

SZÉP tarka mesébe köllene szőnöm mind azt, amit elmondandó vagyok, mert hogy amiről most szó leszen, valóban csak mesének illenek be, valóság-
nak alig.

Kezdem hát elülről.

A mi szép Duna-sorunkon álló pompás palotának, a fővárosi Vigadónak nagy terme a mult hét egyik estéjén tündéri fényben uszott. Gyönyörű, fényes fogatok tüzes paripái egymás után röpitették oda gazdáikat. És a fényes fogatokból siettek föl a suhogó selyem ruhás asszonyok, fekete ruhás urak, hogy mielőbb elfoglalhassák helyüket. A hatalmas tükörrel, márvány oszlopokkal diszesített óriási terem széksorai azután lassan-lassan megteltek közönséggel.

És mialatt elhelyezkedtek, azalatt egy boldog apa és anya otthon szépen felöltöztette kis fiát, akivel ők is ide igyekeztek. A kis fiu, Ferike, magával hozta hegedűjét; fürgén fölsietett a széles márvány lépcsőkön, egy külön kis szobácskában kiszedte azt a tokjából, azután kilépett arra a dobogóra, amelyen eleddig világhírű nagy művészek gyönyörködteték a közönséget.

Amint Ferike kilépett a dobogóra azt hittük volna, hogy talán eltévedt valahogy ez a csöppnyi emberke; de nem így volt, mert a fényes nagy terem ezernyi sokasága az ő kedvéért jött ide, egyedül a Feri játékát jött meghallgatni, őt magát akarta látni.

Először a csodálkozás halk moraja futott végig a közönségen, a következő percben pedig falrengető taps zúgott föl. Ennek csillapultával Ferike bátran, mosolyogva nézett végig a közönségen, mint ha keresett volna valakit; azután megállapodott a tekintete ott, ahol szüleit megpillantotta.

Majd elővette hangszerét, a hegedűjét; vonóját a hurokra fektette és egyszerre csak ott állott előttünk az a kicsinyke óriás, az a gyermek-férfi, akinek a játéka csoda.

És amint játszott, apró ujjaival valósággal bűvös hangokat csalt ki hangszeréből. Eleddig világlátott nagy művészekről hallottunk csak ilyen játékot, ezeket a nehéz darabokat, amelyeket a kis *Vecsey Ferike* az alig 10 éves fiúcska nyugodt, biztos bátorsággal, a legnagyobb könnyedséggel játszott el.

És Vecsey Ferike, akinek még a gyermek-szobájában volna a helye, ime, a világ előtt megjelen és egyszeriben meghódítja az embereket csodás művészetével.

Föl is zúgott újra a taps-orkán, az éljenzés; a közönség közül többen oda siettek

VECSEY FERIKÉ.

a dobogóhoz, ölelgették, csókolgatták a csoda-gyermeket, aki talán nem is sejtí, hogy mily fényes, mily nagy jövő várja . . .

Ime itt van az arcképe, bemutatom. Kezében az *ő játékszere*, a varázs-hegedű, amelyen kortársai közül senki, de a nagy meglett művészek közül is csak igen kevesen tudnak úgy játszani, mint ő.

Boldog szülők, akiket ilyen gyermekkel áldott meg az Isten.

Polgár Géza.

INNEN-ONNAN.

Tigris- és oroszlán-fogás. Egy osztrák gróf, ki nemrég tért vissza Indiából, érdekesen írja le, hogyan fogják ott az oroszlánokat és a tigriseket: Legegyszerűbb és Indiában általánosan használatos eszköze ennek a galyakkal befödött verem, melybe az oda csalt állat bele esik. Mihelyest valamely kerületben hirül adják, hogy tigris közeledik, nagy rémület vesz erőt a lakosságon, mert tudja, hogy a tigris nem válogató és az ember-hust is nagyon szereti. Mialatt mindenki előkészületeket tesz, hogy a maga és hozzá-tartozói biztosságát megvédelmezze, néhány bátor férfi hozzá lát, hogy az ostrom-állapotnak mielőbb véget vessen. Azon igyekeznek, hogy élve fogják meg az állatot, ami ugyan nagy fáradságba kerül, de érdemes vele foglalkozni, mert az eleven tigrisért nagy árat fizetnek. E célra tíz láb kerületű, egészen meredek falazatu vermet ásnak, melyet galyakkal fődnek be. A verem közepén kecskét kötnek a galyak fölé, melynek keserves mekegése a királyi állatot csakhamar oda csalja. A tigris lassan, óvatosan sompolyogva közeledik, de aztán egy ugrással ráveti magát a prédára, mire betörnek alatta az ágak és áldozatával együtt a verem fenekére esik. A vadászok, amikor a tigrist így biztosították maguknak, aznap nem törődnek többé vele és csak másnap térnek vissza, amikor ellőttük áll a feladat nehezebb része, hogy t. i. a tigrist elevenen kihúzzák a veremből anélkül, hogy bárkiben is kárt tehetne. A benszülöttek, akik nagyon jól ismerik a tigris természetét, ezt igen egyszerű módon hajtják végre. Erős kötelekből font hálót bocsátanak le a verembe, melyre a tigris azonnal rárohan és mialatt fogaival és karmaival dühösen megdolgozza, annyira belegabalyodik a kötelekbe, hogy végre moz-

dulni sem tud. Ekkor a vadászok egyike leszáll, a magával tehetetlen állat lábait erős kötelekkel megkötözi és fejére kámzsát huz, hogy ne haraphasson. A tigrist ebben az állapotban kihúzzák a veremből és erős ketrecbe zárják, a köteleket, pedig amelyekkel megkötözték, kívülről elvagdadják.

Az oroszlánt is veremben fogják, ugyanilyen módon, azzal a különbséggel, hogy itt a ketrecet is előre behelyezik a verembe, úgy, hogy az oroszlán egyenesen a ketrecbe esik, melynek teteje önműködőleg becsapódik. Elefántot is fognak veremben és mielőtt kivezetik belőle, éheztetéssel megszelidítik.

*

Az arabs számok. Az ugynevezett arabs számokat nem az arabok használták legelőször, hanem az indusok, akikről Krisztus után 900-ban vették át az arabok. Ezeket a szám-jegyeket titkos írás-jeleknek használták az arabok, akik indus számoknak nevezték. Az *arabs szám* elnevezés akkor keletkezett, amikor az arabok számjegyeik ismeretét átvitték Spanyolországba, ahonnan később elterjedtek egész Európába. Az arabs számokat Alfonso herceg Kasztíliai Ferdinand fia használta először Európában 1240-ben. Franciaországban 1256-ban, Görögországban 1270-ben jelentek meg és Németországban csak 1371-ben kezdték el az arabs számok használatát.

*

Mennyi idős a papiros? A papiros feltalálásának érdeme a kínaiaké. Európába hit-térítőik révén került és legelőször 1190-ben használták Németországban. Sven-Hedin svéd utazó közép-ázsiai útja alkalmával a Gobi sivatag homokjában kínai papirost talált, mely Krisztus után a 250-ik évből származik. A Lop-Nor-tó környékén egy régi város romjait fedezte föl a híres utazó, ahol számos kínai írást szedett össze, amelyek körülbelül 1700 év óta hevernek ott. Sven-Hedin természetesen kutatott a papiros feltalásának kora után és kínai források nyomán, amelyek nem nagyon megbízhatók, megtudott annyit, hogy kétezer évvel Krisztus előtt már gyártottak papirost Kínában.

*

A leghosszabb vasuti hid Kelet-Indiában van a Jumna folyó fölött. Hossza két és fél angol mértföld.

A MI GÓLYÁNK.

— Irta Dorina néni. —

JOHA neveletlenebb gólyafiút, mint a lénártfalvi Ábel! Egész nap kész lett volna nyafogni, mint a kényére hagyott gyerek, ha nem foglalkoztak vele. »Jej, jejj!« nézett be sirám hangon egy-egy ajtón, ha unatkozni kezdett és hosszú lábival végig kopogva a folyosót, be-botorkált a kúszóbőn. »Jej, jejj, jejj!« fokozódott békétlensége egészen a kétségbe-esésig, ha senki sem vette figyelembe bekukkanását. És így jajgatva topogott végig a szobákon, míg valaki meg nem könyörült rajta, aki szólt hozzá, dédelgette, jól tartotta.

Ilyen volt Ábel barátunk, akár csak saját elkényeztetett fiacskáink: »Ezt akarom, azt akarom; ezt meg nem teszem — csak azért sem!« Ugy nekedett Ábelino éppen, mint az én Laczkóm. Ezt is, amazt is, jobbadán véve Erzsó néni nevelgette, az az áldott szivü jó kis Erzsi néni. Mert van a familiában nagy Erzsi nénye is a gyerekeknek; ez a szép mama testvér-huga. Akad aztán Erzsóka, meg Erzsike nénye is a déd-unokáknak. Annyira szeretjük az áldott emlékü Erzsébet nevet, hogy családunknak minden ivadékában előfordul.

Tehát a kis Erzsi néni nevelte az Ábelt. Ábelnek nevezték pedig ökemét, mert — ki tudja, mi vihette rá becses családjának valamelyik tagját — biz' őt kilökték a fészekből és meg akarták ölni. Így, az igaz, a bibliát tekintve, inkább Józsefnek nevezhették volna el a gólyát, melynek történetében Erzsó néni vette át az izmáeliták szerepét, amennyiben ő vette meg a szerencsétlen kis gólyát egy csapat vásott gyerektől. Egy magas, villa-alaku topolya-fa ágai közé nagy ügyességgel épített fészekben született s élt, de ahol addig lökdösködött, kinozták, míg le nem pottyant a földre. Olyan disztelen szerzet volt még akkor az ő teljes csupasz voltában, mint valami nyujtott nyaku, hosszú lábú béka; úgy, hogy csakugyan olyan jó sziv kellett hozzá, mint az Erzsi nénié, hogy pártját fogja, ahelyett hogy elpusztította volna,

hogy ne szenvedjen sokáig elhagyatott létére a kis tehetetlen.

Legalább azt hiszem, hogy nagyon sokan közülünk, akik nem tudnak az ilyen apró jószággal bánni, így cselekedtek volna.

Erzsi néni is ugyancsak meg volt akadva, hogy egyszerre felcsapott gólya-mamának. Hirtelenében azt sem tudta, mivel tartsa jól. Azonban nem hiába tanulta meg ötven évvel ezelőtt, négy éves korában a »Flóri könyv« összes verseit, hogy eszébe ne jusson, amit a gólyáról mond a könyv:

Enni nékik hordott
Békákat, ha kapott,
Kigyót és kukacot,
Nekik jó falatot.

Erzsi néni nem nagyon törekedett azon, hogy éppen kigyót szerezzen pártfogoltjának, bár mennyire ohajtott is valami különös jó falattal szolgálni éhes kis vendégének. Azonban béka »özönivel van a nagy taón«, amint a lénártfalvi barkó gyerek megbiztatta az aggodalmaskodó Erzsi nénit, meg a kerek-belsei kis tóban is a kert alatt. A kukacot, földi-gilisztát meg Erzsi néni nagy kertész létére úgy is mindig szedeti; ott van rendszeren az ásóval kapával dolgozó munkások előtt a nagy virág-cserép, hogy a tyúkok számára, kik ugyancsak hús-evő állatok is, összeszedjék ezt a csemegét. Akkor is éppen készen volt egy etetésre való. Nem hagyott abból Ábel, a kis mindenes jelentése szerint, »irmagnak sem egy szálat,« úgy behabzsolta, amint egyenként tátongó csőrébe dobták. De el is pihent aztán szépen a méhes szalma-födélén galyabitott fészekben.

Azt ne gondoljátok, hogy Erzsi néni nem maga rakta meg a fészket, takarosán ott a méhes fődésén; mert aminek ő neki-vág, annak jól kell végbe menni. Nem szereti ha a cselédek immel-ámmal fognak valami ilyes-féléhez. »Minek annak a kis nyomoréknak a fészek? Tessék csak engedni, hadd tekerem ki a nyakát! Nem életre való az ilyen fészekből kidobott madár; meg aztán szerencsétlenséget is hoz a házhoz.« Így dönögték körül kelleltenkedéssel

a cselédek a gólyafi érdekében szorgoskodó Erzsí nénit.

Erzsí néninek sem köllött egyéb, mint hogy babonával hozakodjanak elő. Csak annál buzgóbban fogott a gólya ápolásához.

A lénártfalvi méhes csak olyan régimódi alacsony, szalma fedelű. Hozatott Erzsí néni egy kis létrát, lassacskán feltipegett rajta; aztán hordta neki a kis mindenest amit parancsolt: gallyat, szalmát. A Lackó nem hogy huzakodott volna, de nem tudott hová lenni örömeiben, hogy őt majd megteszik »gólya-instruktornak«. Azonban a Fürjes gyerek sem volt rest: mialatt a fészek-rakással bajlódta az udvaron, az alatt ő elszaladt a nagytóra és hozott békát egy kalappal.

— Elment az eszed Andris? szolt rá Erzsí néni, lefelé igyekezve a létráról, mert hogy meglett a fészeknek erős váza. Mit hozod a nyakunra az egész egyiptomi csapást?

— Azt is tudom én, kérem alássan kisasszonykám! Mé' pedig gyiákú! Prima: ruber unda; ranakum plaga: szekunda, stb. hadarta Andris a régi »Kis tükörbül« szedett tudományát, amint apjától, az öreg

bérestül tanulta, aki dehogy engedte volna, hogy fia kisebb diák-ember legyen mint ő maga, azért, hogy most már nem tanítják a falusi iskolákban ezt a rímekbe szedett tudományt, amelyből ugy sem értett a gyerek egy szót sem.

— Horrd el magad az undok békáid-dal! szolt rá Erzsí néni a buzgó diákra. Szaladj inkább és hozd el azt a csomó fonnyadt keserü laput, amit a viola-dugványokról leszedtünk. Tavaly láttam, hogy szorgalmasan hordta az ilyet fészkebe a gólya — ő tudja mitül jó — innét a kertből. Te meg Laci menj föl már most a létrára és béleld ki jól a fészket puha szalmával, mint a kosarat szokták az ülös tyuk alá. Nyomatott szalmából, a szalma-zsákba valóbul hozzál! Ugy rakjad aztán belé a keserü laput, hogy kényelmes helye legyen a csupasz árva kis gólyának. Jó lesz, ha egy kis fekete ürmöt is hozol a fészekbe, nehogy férges lepjék itt magában ezt a tehetetlen jószágot!

Ilyen godoskodás mellett szépen növekedett a kis gólya; csakhamar ugy járt Erzsí néni után, mint a kis kutya.

A ház körül élve rászokott mindenféle eledelre; mindenbe belekóstolt. Ami nem tetszett neki, azt boszusan rázta ki csőréből. Nem jó volt ilyenkor közelében lenni, mert

bár milyen előkelő nevelésben részesült is, ő bizony nem igen tudta, vagy nem akarta megtanulni, hogy mi a tisztaság. Különben is szörnyen követelő lett a nagy jólétben.

TANÁCSKOZTAK EGYÜTT. (Lásd a 382. lapon.)

Azonban fölseperedett testvérei midőn ott keringtek a kert fölött, melynek utain nagy büszkén járt-kelt, feljök sem nézett, habár éppen nem tehettek róla, hogy Ábelünk szülei mostohán bántak vele. Jólakottságában a bögyét tartotta legnagyobbra, melynek térfogata nagyobb volt mint testvéreie, akiket alaposan lenézett volna, ha éppen fölnéznie nem köllött volna hozzájuk; mert fészken maradt két testvére ugyancsak bátran keringett már fenn a magasban: el-elveszve a kében, vagy csak olyan picinyeknek tűnve fel röptükben, mint egy-egy fecske.

Pedig jó lett volna, a későbbieket tekintve, ha kissé érdeklődött volna a repülés mestersége iránt. Azonban nem hogy követni vágyott volna testvéreit fönséges légi utjokban, de törpéknek látva őket a nagy távolságon át, mely tőlük elválasztá, felfuvalkodottságában nem csak arra volt büszke, hogy testvéreinél nagyobbnak látszik, de abban is tetszelgett magának, hogy Erzsí néni ludjai között — melyeknek nagy csapatja az egész Sajó-hidat elfogta, mikor vízre hajtották őket — ő a legkülönb legény, mert nagy kényelemben élve s kész konyhára járva, ugyancsak nagy potrohot eresztett.

Hüvösödött az idő, közelgett az ősz.

Erzsí néni kezdett tehát azon is busulni, hogy mi lesz Ábellel, ha teljesen elszakadva övéitől, itt vesz a hideg télben, ahelyett, hogy elkisérné őket nagy utjokon, melegebb hazába szállva a tengeren át.

Elő parancsolta tehát Erzsí néni a Lackót, a kis mindenest, meg a Fürjes gyereket, a gólya urfi két preceptorát, aztán tanácskoztak együtt. (Lásd a képet a 381. lapon.)

— No fiuk, ha tudtok valamit — miután fölnevelni csak fölneveltük Ábel urfit — most tanítsátok meg repülni. Ugy is híjában fáradoztunk vele, mert bizony neveletlen maradt ő kelme. Ugy látszik, otthon nem igen akarta megtanulni a gólya-mórest; bizton e miatt is dobták ki szülei. Itt meg nálunk nem lett belőle tisztesség-tudó urfi. Most tehát idején segítsünk a dolgon, mert attól tartok, hogy esitalansága miatt nem

lakhat veletek oda benn a meleg szobában, kívül pedig valami hideg ólban elpusztul meleg éghajlat alá termett létére.

Igy tanakodva, a gólya gondviselői mindenféleképp próbálkoztak, hogy szárnyalásra indítsák az eddig mozgásra csak a lábait használó, ugyancsak természetes, kihizott lomha állatot. De nem fogatt rajta a tanítás. Mindig csak »jej, jej!« panaszra tört, ha elővették tanító-mesterei, és nem szünt meg jajgatni, illetve jejetni éles sivalkodással, míg csak valami jóval nem kedveskedtek neki, amit aztán hatalmaskodással rángatva ki hosszú csőrével a kinálló kézbul, egy pillanat alatt nagyra növekedett bögyébe tüntetett el.

— No, itt nincs mit tenni, mondta Erzsí néni. Ugy látszik, a preceptor urak nem sokkal okosabbak ennél a gólya-finál. Elő csak megint azzal a létrával! De jó magassal ám! Vigyétek ki a belsei rétre és támasszátok az apádék szóna-boglyájához! szolt a Fürjes gyerekek. Aztán vigyük a gólyát! . . .

(Vége következik.)

APRÓSÁGOK A TERMÉSZET VILÁGÁBÓL.

A vizi-ló őse. Felső Egyiptomban, közel Abeszínia határához, nemrég egy eddig ismeretlen ős-állat maradványaira bukkantak, amelyekről a tudósok azt állítják, hogy azok a mai rinócerosz őszülőjének földi maradványai. Ennek az ős-állatnak a homlok-csontjából egy félméteres vastag, csontos két águ szarv bujik elő, rettenetes fegyver egy olyan állat birtokában, mely a hordónyi feje után itélve, jó pár tonnát nyomhatott. A rég letűnt évezredek e ránk maradt kövesedett hirmondója abban az időben élhetett, amikor még merőlegesebben estek a nap sugarai az északi féltekére és Európa éghajlata oly enyhe volt, hogy elefánt-csordáknak kínálhatott lakó-helyet. Ott tehát, ahol ma a világ-városok büszke palotái emelkednek, akkor még hire-hamva sem volt az embernek és elefántok portyáztak keresztül-kasul az ő területükön.

*

A tengeri sirály ezerötszáz mértföldre is elrepül a parttól.

Szegény madárkák.

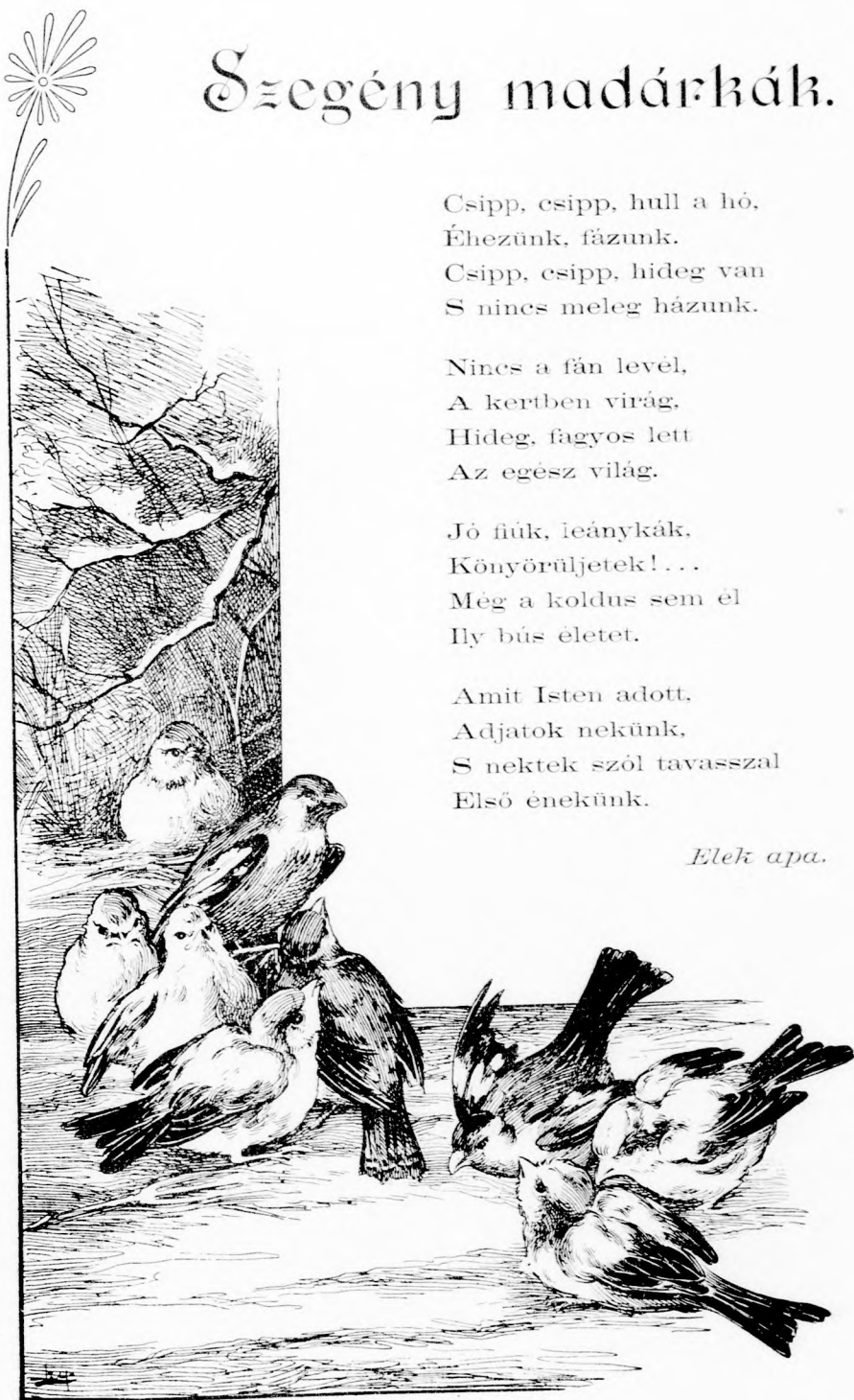
Csipp, csipp, hull a hó,
Éhezünk, fázunk.
Csipp, csipp, hideg van
S nincs meleg házuk.

Nincs a fán levél,
A kertben virág,
Hideg, fagyos lett
Az egész világ.

Jó fiúk, leánykák,
Könyörüljete!...
Még a koldus sem él
Ily bús életet.

Amit Isten adott,
Adjatok nekünk,
S nektek szól tavasszal
Első énekünk.

Elek apa.

Z A KIS herceg
kínai herceg volt,
kit úgy neveltek
magas falakkal körül vett palotában, kert-
ben, hogy soha más embert nem látott,
mint kíséretit, tanítóit, szolgálóit; és más
virágot, más fát nem ismert, mint amilyen
az ő kertjében nőtt.

A nevelését egészen pontosan meghatá-
rozták a felséges szülei, az orvosok és a
tanítóit.

Volt szabad ideje is; mindennap járt
egy-egy óra hosszát sétára, sőt volt egy
külön órája játékokra is.

Mindenfelé annyi játékszer hevert, hogy
ezer gyerekeknek is telt volna belőle.

Legjobban kedvelt a herceg egy labdát,
amelyre a kínai birodalom városainak egy-
egy tornya volt festve; hanem avval sem
játszhatott ám úgy, mint ti.

Ha ő fensége Tin-Tin herceg a labdát
földobta és az leesett: ments Isten, hogy
akkor ő maga szaladhatott volna utána!

Ilyenkor a fő-udvarmester, aki az ő fő-fő-
szolgája volt, egyet intett a mutató ujjá-
val és a labdát fölvette a legkisebb szolgál-
tának, az pedig hasra esve, a fő-udvarmesternek nyújtotta
át és tőle kapta a herceg; és ez megint
egyszer földobhatta a levegőbe a labdáját.

Igaz, hogy annyi vigyázat mellett nem
melekedett ki és nem hült meg a herceg,
de azért mégis beteges, halvány színű volt.

Nem is mondta soha sem: »Anyus, éhes
vagyok!« vagy »Szógám, hozz valamit
ennem!«

Minek is mondta volna? Mindenkör és
mindenhol terített kis asztalt toltak köze-
lébe; ebből is, abból is kóstolgatott, de
jóízűen nem evett soha, és nem is ehetett
volna, mert akkor a fő-fő udvari orvos meg-
rázta hosszú varkocsát és azt mondta: »Fen-
séged szent gyomra nevében, ne többet!«

Nem volt ez nagyon mulatságos élet ugy-e?

De a kis herceg nem tudta, hogy az ő
élete nem olyan szép, nem oly szabad, mint
a tietek. Csak hogy azt mégis érezte, hogy
valamije hiányzik; valamije, amitől olyan
jó-ízűeket enne és olyan jókat aludna, hogy
selyem párnái közt nem hanykolódna éjjele-
ken át. Erre a valamire gondolt egyre.

Egyszer idegen hercegek jöttek messze
földről látogatóba. Ekkor az összes szolgál-
kat behívták a palotába, hogy kínai sor-
falat álljanak.

Ilyenkor úgy álltak föl mindnyájan mere-
ven, mozdulatlan, mint ha kővé váltak volna.
Az idegenek igazán azt hitték, hogy ez
hatalmas ember alaku kőfal.

De jaj is volt annak a szolgáltnak, aki
ilyenkor tüszenteni, vagy köhinteni meré-
szelt. Lehullott még az nap este a szeren-
csétlennek orra az arcáról; sőt néha, midőn
ő felségéék legmagasabb birái rossz ked-
vökben voltak, még a feje is az orra után
hullott az ilyen hibáért.

A látogatás napján a kis herceg csak a fő-udvarmester és a fő udvari-orvos közt sétálgatott.

Elöl a kis herceg egyenletes lépésekkel, hátul a két fő-fő szolga egyenletesen bicegetve, a kis herceg minden egyenletes lépéséhez.

Egyszer csak káprázott a kis herceg szeme, mert éppen előtte szállt le egy csillogó gyönyörű pillangó. Szállt és emelkedett, ragyogó szárnyait kiterjesztette és össze csapta kecses mozdulatokban.

A kis Tin-Tin herceg addig bámult a pille után, míg egyszer csak megbotlott és elesett.

Oda sietett az orvos. De a fő-udvarmester elsőben is iszonyu nagy könyvét nyitotta ki, mely arany láncsal volt az övéhez csatolva és kikereste benne azt az udvari fősabályt, mely szerint milyen szer-tartással illik fölemelni a kis herceget. Olyan parancsolóan nézett a fő-udvarmester az orvosra, hogy az lehajolt ugyan a herceghez, de nem merte fölemelni, míg a fő-udvarmester el nem olvasta az egész illem-paragrafust.

Addig aztán a kis herceg a maga erejéből is föltápszkodott, ami igen jól esett neki.

Legalább maga is gyakorolta egy kissé az erejét és legalább nem kellett a főorvosnak azon tanakodnia, hogy milyen hajlongások közt fogja meg a kis fiu kezét, avagy szabad-e a vállát is érintenie?

A fő-udvarmester még mindig olvasott és a fő-orvos még mindig térdre bocsátkozva hallgatta az illendőségi paragrafust, midőn a kis fiu már rég fölkelt és szokatlanul élénken lépegetett a kis pille után, mely előtte imbolygott, lebegett, virágokra szállt és fáról fára röpiült mind messzebb-messzebb.

Bozótos ligetbe kerültek bele a pille és a kis herceg. Tin-Tin már nem látta kíséreit.

Szokatlan vágy készítette előre a pille után, messze-messze ki a szabadba.

Ekkor magas falhoz ért, melyet az előtt sohasem látott.

Milyen magas fallal kerítik körül a kertjét! Miért?

Hogy ide be ne jöhessen senki? Avagy hogy ő ne mehessen ki?

A falon túl mint ha verőfényesebb volna a táj, mint ha az ég kékebb volna ott kívül.

Milyen jó a pillangónak! Szárnyai vannak. De ő hogyan menjen ki oda a szép szabad vidékre?

Valami ösztön sugta: ha felmászna a falra. De ügyetlen volt. Hiába emelgette lábait, karjai gyöngék voltak, nem bírták a testét. Ő bizony nem látott még soha senkit sem mászni, nem is tanulhatta meg.

Torna-órái ugyan voltak, de a tornaórákon is ott volt a fő-udvarmester az ő nagy könyvével, és ha a tanító vezényelte: »Törzs-hajlítás előre, egy kettő!« — a fő-udvarmester mindjárt közbe szólt:

— Kérem, kérem! Így a kokinkinai herceget vezényelheti, de Tin-Tin herceg ő fensége, az egek legmagasabb fia, a fejét nem hajtja meg soha. Elegendő test-gyakorlat lesz, ha a tanító ur hajtja meg magát s a herceg ur ő fensége legdicsőbb szemeivel követi a tanító ur mozdulatát!

Mondom, ügyetlen volt a szegény kis Tin-Tin herceg, nem mászatott a falra. Végre egy sarokban kicsi kibuvó ajtót talált a bokrok közt.

Oh, csak most ne érék utól a kísérei!

Lehasalt a földre — ha ezt a fő-udvarmester látná! — és néhány perc múlva már künn volt a szabadban. Nagy, nagy tér volt előtte: friss, zöld rét. Egész más, mint a kerti pázsit. Apró színes virágocskák voltak abba beleszöve. Avagy úgy nőttek ki ezek a földből?

A nagy meszeségnek szélén csipkés, kéklő hegyek nőttek fel az éghez.

Tin-Tin herceg azt gondolta magában: ha ő az egek hercege, akkor ő ennek a mindenségnek az ura, akkor ő járhat-kelhet arra, amerre neki tetszik, amerre ez a szép kis pillangó hívja.

És a kis pillangó szált előtte virágról-virágra. Ő meg utána.

Milyen illatos a rét, milyen pompásak a virágok!

Egyszer csak egy kis dombocskához jutottak.

A lejtőn kecskék legelésztek és a hegy aljában heverészett egy fiú, akkora talán mint a kis herceg, de sokkal erősebb.

— Ki vagy te? kérdezte félénken a herceg. Talán valami óriásnak a fia vagy? (Mert a dajkája sokat mesélt neki az óriásokról, és ez a fiú olyan erősnek, hatalmasnak látszott, hogy a mese óriásaira emlékeztette.)

A pásztor-gyerek nevetett.

— Én kecske-pásztor vagyok, nem látod? Hát te ki vagy?

A herceg gondolkodott.

Megmondja-e, hogy ő az ég unokája, a csillagok összes címeivel? Ez a fiú tán nevetne is rajta.

— Nem tudom, mondá zavartan.

— Szép köntöskéd van, szólalt meg a pásztor. Te gazdag gyerek vagy!

— De nekem nincsen ekkora kecském egy sem, mondá a herceg. Milyen ügyesen ugrálnak. Hol húzod fel a gépet a testükben?

A pásztor-fiú megint nevetett.

A herceg nem sejtette, hogy milyen ostobaságot kérdezett. Hiszen neki otthon csupa olyan állatkája van, mely ha az egyik szolga fölhuzza, akkor jár; ha a másik szolga fölhuzza, akkor béget. Néha el is törik ilyen játék-állatnak a gépe; akkor aztán már nem jár, se nem béget. A szolgák ilyenkor pedig felkapják a játékokat, hogy vigyék a gyermekeiknek.

— Te még sohse láttál eleven kecskét?

— Nem én! felelt a herceg.

— Oh, az én kecskéim igen jó kecskék! Nincs az egész faluban egy sem olyan jó, mint ezek! Nézd! Annak a hosszú szőrűnek pompás édes teje van. Várj csak, lesz mindjárt friss tej, meg is kóstolhatod. Még a császár sem iszik olyan pompás tejet, mint amilyet ettől fejek.

És megfejte a kecskét.

A kis herceg ámult.

A fiú megfejte a kecskét, aztán oda nyújtott egy csuporka habos tejet. Milyen édes illata volt!

A herceg úgy is megehült a szokatlan kirándulásban.

Igaz, hogy itt se asztalka, se asztalterítő, se arany kanálka nem volt, és ez a kis pásztor-fiu nem hajolt meg egyszer se, mikor oda nyujtotta a tejet; sőt még le is ivott egy keveset izlelítőnek a csuporkából. Ám Tin-Tin herceg mégis megkivánta az italt és nagyot húzott belőle.

— Ez pompás! Ilyen jó italt nem ittam még! Nekem mindent ezer szakács készít; de ilyen tejet nem főztek még nekem!

— Nekem bizony a kecském főzi, az Ugró! Nekem is, testvérkémnek is; és jól lakunk mind. Van egy kis kenyérgém is még. Az anyuskám sütötte. Akarsz belőle?

A hercegnek az is izlett.

— Mondd csak, honnan jöttél? kérde a pásztor-fiu a császár fiát.

— Nagy, nagy kertünk van, felelé. Ott sétáltam. Aztán fölszállt előttem egy tarka szárnyas kis állat s én utána eredtem. De nem birtam megfogni.

Nem ám! Hol is van most? Ni, ni, ott röpül!

A kis pásztor-legény hirtelen felugrott és szaladt a pillangó után.

Kopott kis sapkája volt. Azt csapta rá.

— Itt van! Megfogtam már! És hozta a tarka lepkét.

A herceg csodálkozva nézte.

Ez a fiu mit mindent tud! A gyors-szárnyu állatkát is megfogja, melyet ő csak a távolból csodált.

A pille vergődött a kis fiu markában.

— Bocsássuk szabadon! szólt a kis herceg; hadd repüljön!

És örömmel nézte a megszabadult pillangó röptét a napsugárban.

— Te, nem tudsz te repülni is? kérdezte a pásztor-fiut.

— Nem! felelt a kis pásztor nevetve; de szaladni, nézd, úgy tudok, mint a szél. Még hegynék is tudok.

És fölszaladt a hegytetőre.

— Te fiu, gyere le! kiállt a herceg, aki nem akart egyedül lenni.

(Vége következik.)

FEJTÖRŐ.

Háromszög-rejtvény.

Szerkesztett *Keczer Ilona.*

O	O	O	O	O	= Égés után marad.
O	M	M	M		= A sasok tanyája.
M	M	K			= Az omladékot így is hívják.
R	R				= Kötő-hangzós birtok-rag.
R					= Mássalhangzó.

Balról jobbra s fölülről lefelé olvasva, azon-egy eredményt adják.

Rejtett szó.

Szerkesztette *Marsovszky Etuska.*

K   9   S
      ö

Tréfás számtan.

Ha a pék vesz egy zsák lisztet 16 koronáért, mennyibe kerül egy zsemlye?

Kép-rejtvény.

Szerkesztette *Breuer Lajos*

Csillag-rejtvény.

Szerkesztette *Tusák Ervin.*

H × sz × á × ld × z × d × t.

A megfejtők között, a kihuzott nevek sor-rendjében: **3 korona-**, **5 korona-** és **8 korona-**áru könyvet sorsolunk ki jutalom-díjúl.

MEGFEJTÉSEK ÉS MEGFEJTŐK.

A »KIS LAP« LXV. köt. 22-dik számában közölt rejtvények megfejtése a következő:

Rejtett nevek: Laci, Oszkár, Andor.

Ugró-rejtvény: Isten áldd meg a magyart.

Kép-rejtvény: Magyar államvasutak.

Pótló-rejtvény: Damjanics.

Megfejtők: Frankl Lilly, ifj. Schiller Miklós, Vermes Pali, Sztányi Ferenc, Gereb Lajos, Mándy Tibor, Blau György, Mercy Dalma, Sziraky László, Farczady Irénke, Wagner Elzi és Jenő, Szalay Béla, Ullmann Ibike, Thyll Laci, Vihely György, Benyovszky Pista és Bela, Sebastiani Margit és Tibor, Keczer Ilona, Görgényi Károlyka, Erdődy Lacika, Breuer Lajos, Szenásy Marianne és Erzs, Rencsisovszky Margit, Balogh Pál, Fülep Erzsike és Olga, Müllner Boriska és Lajos, Bakó Ilonka, b. Gerliczy Felicia és István, Granitz Ernő, Hartványi Zsigmond, Pikai Béla, Nemess Aladar, Sági Vilma, Szigrist Andor, Szemző István, Devics Gizella és Sándor, Pongrácz Katinka, Matskássy Margit, Geszner Olga, Tischler Mici és Lajos, Steiner Juliska, Totis testvérek, Stengl Gizella, Wellisch Margit, Kállay Helén, Gerber Erzs és Klári, Weiser Erzs és Arthur, Herzfeld Tónika, Zolka és Gusztika, Rothmiller Miklós, Boross Margit és Gyula, Paulik Irike, Goldstein Anna és Ernuska, Cseika Margitka, Holtzspach Ilonka, Lustig Sándor, Szombathelyi polg. leányisk. IV. B. osztály tanulójának nevében: Darázs Karolin. — Medveczky Sándorka és Margitka, Weisz József Czukrácz Zoltán és Gyuszika, Milutinovits Corinna és Janka, Tusák Ervin, Csáky Andor, Gyertyánfy Andorka, Rakovszky Menyhért, Winter Elza, Nemes István, Szunyogh Egon, Wittmann Erzs, Fränkl Alice, Friemann Jenő, Heller Simon és Árpád, Beke Bert, Gyula és Zoltán, Imreh Juliska, Troján Palika, ifj. Benedek Elek, Boros Sarika, Füst Sári, Magay Imre, Matskássy Magda, Hatschek Adrienne és Jeanette, Feilitzsch Cécile, Réthy György, Gereb Andor, Ormos Böske, Hardy Kálmán, Radó Lili, ifj. Bónyi Adorján, Rosenfeld Vilma.

A jutalom kisorsolása szabályszerűen megtörténvén: 3 korona áru könyvet nyert **Troján Palika, Ujpest**; — 5 korona áru könyvet **Szunyogh Egon, Zelte**; — és 8 korona áru könyvet **Matskássy Margit, Budapest**, kiknek az illető könyveket a kiadóhivatal megküldi.

*

A »KIS LAP« LXV. köt. 21-ik számában közölt rejtvények megfejtését beküldtek még: Braun Muci, Mándy Tibor, Darázs Karolin, Pongrácz Katinka, Görgényi Károlyka, Berényi Vilmos, Weiser Artur és Erzs, Weinberger Ilonka, Bibel Liszka, Rosenfeld Vilma.

FORGÓ BÁCSI POSTÁJA.

Gesztely Dani. Az egyik tárgyad a természet-tan s tőlem kérdezed, hogy voltaképen mi az az *elem*? Nagy hogy azért kérdezed: valjon én tudom-e? *En* tudom. — **Mama.** Hiszen már két hete mult, hogy üzentem e rovatban. Levél megy. — **Ifj. Bónyi Adorján.** Jaj! Csak fogfájást ne emleghess, mert akkor mindjárt rágyujtok én is. No, csak hogy szerencsésen tulesél a bajon. A rejtvényekből nehányat közlök. Az egyiknek közlésétől eltelt a tartozó szerénység. — **Radó Lili.** Már azt csak nem követelhetem kis olvasóimtól, hogy a kínai pénznemek ismeretében is otthonosak legyenek. Hogy *li* kínai szó, azt tudom. De hogy pénznemet is jelent, előttem új. Kettő megjelen. — **Hardy Kálmán.** Te csak a megfejtését küldötted be a te koczka-rejtvényednek. De azt föl is kell adni, a kitalálódó szövegnek szétkeverésével, mint ahogy számtalan példában láthattad. Így fölszerelve küldjed be újra, mert amugy hibátlan. — **Hatschek testv. Mikor?** Annak idején. Nem szabad türelmetlenkedni. — **M. F.-né.** A szeretetreméltó sorok örömmre szolgáltak. — **Magay Imre.** A Lenke néni iskoláját csinosan írta meg Bernénéd. Meg is jelen. A második, a mese, kissé távol esik a gyermeki fölfogástól. Rejtett neveidet közlöm. Egészben tehát örömet leltem a küldeményben, csak oly kegyetlen sűrűn ne irtad volna! Pedig bizony (amint multkor is említettem) a papíros drágasága ellen nem lehet panaszkodunk. Ezért jövőre a papírosnak csak az egyik lapjára írj, ennek is csak (hosszában) a felére. Neked nem fáradság, nekem meg nagy könnyebbségemre szolgál. — **Füst Sári.** Mind a kettő ügyes. Sorát várja. — **Bibel Liszka.** Az igaz, hogy rég nem vettem híreket: de most annál inkább örvendek, hogy megszólaltál. Kérésed teljesülni fog. — **Wittmann Erzs.** Besoroztam. — **Winter Elza.** Ha beküldted, meg is jött. — **Gyertyánfy Andorka.** En is igaz magyar köszöntéssel viszonzom a te igaz magyar köszöntésedet. — **Csáky Andor.** A kis E. lakása Uj-utca 3. sz. — **Tusák Ervin.** Hányszor megüzentem már, hogy a pótolandó szónak is értelmének köll lennie. — **Weisz József.** Bekerülnek. — **Kaszás Dénes.** Teszek róla. — **Goldstein Anna.** Német könyvből fordítani? Sajna, fölösleges munka, mert a német könyvek nagyon el vannak terjedve Magyarországon. A rejtvények egy része megjelen. Hogy még te is tépett szélű papírosra írsz! — **M. K.** A »Kis Lap« jelenvaló számához mellékelt könyvjegyzékben bőven találja meg azt, amit keres. De ajálhatók a Pósa Lajos verses könyvei is. (Singer-Wolfner, Andrassy-ut 10. sz.) — **Braun Mucika.** Szeretettel fogadlak téged is a »Kis Lap« zászlaja alá. Isten hozott! — **Vermes Pali.** A »Kis Lap«-pal foglalkozhatik a rejtvény, de énvelem nem. — **Mándy Tibor.** Nevedben *a*-nak ne ird a *d* betűt. A rejtvényeid mind beváltak. — **Erdődy Laci.** A mi kis magyar barátunk olyan súlyos beteg, hogy minden izgalomtól meg kell őt kímélnünk. De adja Isten jobbulását: akkor aztán vigan levelezhetek egymással. A rejtvényeid nagyrészt megjelennék. — **Breuer Lajos.** Kettejét közlöm. — **Mariska néni.** Rövidesen elolvasásra kerül s azután hiraással leszek. — **Keczer Ilona.** Nagyrészt beváltak. — *Több levélről a jövő számban.*

Társ-szerkesztő ROBOZ ANDOR.

Legjobb, legszebb és legbecsesebb

Karácsonyi Ajándék

a könyv,

mely nemcsak szórakoztat, hanem tanít és nemesít, miért is a **karácsony küszöbén** felhívjuk kis olvasóink szülőinek figyelmét az alább felsorolt könyvekre, melyeket mind elsőrangú írók írtak, s így belső tartalmuknál fogva is melegen ajánlhatók. A külső kiállításra pedig a kiadótársulat anyagi áldozatokat nem kimélt, hogy díszes és olcsó könyveket hozzon forgalomba.

Az **ATHENAEUM** irodalmi és nyomdai r.-társulat kiadásában a következő elsőrangú **ifjusági iratok** jelentek meg, melyek úgy a **kiadótársulatnál** (Budapest, VII. kerület, Kerepesi-út 54. sz.), valamint **minden könyvkereskedésben** kaphatók.

Képeskönyvek versekkel.

Gyermek-álmok Képeskönyv. Kozma Andor gyönyörű verseivel. 3-6 éves gyermekek számára. Ára ..... 2 kor. 40 fill.

Az új Kóczos Peti Képeskönyv. 3-6 éves gyermekek számára. Kozma Andor verseivel. Ára ..... 2 kor. 40 fill.

Bohócz-világ Képeskönyv. Kozma Andor gyönyörű verseivel. Ára ..... 2 kor. 40 fill.

Erdőn, mezőn Díszes kiállítású nagyalku képeskönyv. Roboz Andor verseivel. 3-6 éves gyermekek számára. Ára ..... 2 kor. 40 fill.

Napsugárban Képeskönyv. Roboz Andor verseivel. Díszes kiállítású nagy alaku képeskönyv. Ára 2K.

Vidám órák Roboz Andor verseivel. Díszesen kiállított nagyalku képeskönyv. Ára ..... 2 kor. 80 fill.

Mi van odabent? Roboz Andor gyönyörű verseivel. Díszes kiállítású nagy alaku képeskönyv. Ára ..... 2 kor.

Madárvilág Képeskönyv. Roboz Andor verseivel. Díszesen kiállítva. Ára ..... 2 kor.

Tündér-mesék, elbeszélések, regék és mesék.

Apróbb gyermekmesék Függelékül: Dalok és verses mesék. Gyulai Páltól. *Szemlér M.* eredeti rajzaival. Ára kötve 2 kor.

Jánoska. Az aranygyűrű. Elbeszélések az ifjuság számára. Irta Benedekné Indali Etelka. Sok szép képpel. Ára vászonkötésben ..... 3 kor.

Hetedhét országról Mesegyűjtemény. Irta: Kemenczky K. Ára diszköt. 4 kor. 80 fill.

Gyermekmesék Grimm Testvérek után Halász Ign. Ára kötve ..... 3 kor.

A hősök Görög tündérmesék gyermekek számára. Irta: Kingsley Károly. Angolból fordította: *Pulszky Agost.* Második kiadás. Ára vászonkötésben ..... 5 kor.

Mesék és regék Irta: Vilma néni. Előszóval ellátva. Forgó hácsi. Képekkel. Vászonköt. 2 kor. 40 fill.

Ujabb mesék és regék Irta: Vilma néni (Popper Vilma). 4 képpel. Ára vászonkötésben ..... 2 kor.

A magyar ifjúsági irodalom legnagyobb kincse. ✱ A magyar nemzet ezeréves meseköltése.

Magyar Mese- és Mondavilág

ÖT KÖTET
KÉPEKKEL

Meséli: **Benedek Elek**. A képeket rajzolta Széchy Gyula. ✱ Minden kötet ára pompás díszkötésben 6 kor.

Gsudaszép mesék

Meséli **Benedek Elek**.

Remek kiállítású nagyalakú képeskönyv. Tizenhárom nagy színnyomatu képmelléklettel. Ára díszes kötésben ..... 10 kor.

Tengereninnen, tengeren túl

Mesekönyv képekkel. Irta: **Kemenczky Kálmán**. Ára díszkötésben ..... 6 kor.

Gyula bácsi, a mesemondó

Pompás képes mesekönyv. **Löschinger Hugó** eredeti rajzaival. Ára díszkötésben ..... 6 kor.

Régi tündérmesék

Irta: **Orczy Emma** bárónő. Pompás képes mesekönyv. Ára díszkötésben ..... 4 kor.

Athenaeum mesekönyvtára

Irta **Benedek Elek**. Számos képpel. Ára kötetenként csinos kötésben ..... 1 kor.

Eddig megjelentek:

1. A honfoglalás meséi.	12. Mondák és legendák.
2. Madármesék.	13. Kalandos mesék.
3. Pásztormesék.	14. Szekelyföldi mondák és mesék.
4. Vidám mesék.	15. Állat mesék.
5. Osodamesék.	16. Bohókás mesék.
6. Virágmesék.	17. Világszép mesék.
7. Mesék és mondák.	18. Tündérmesék.
8. Krisztus legendák.	19. Óriások és törpék.
9. Hetedhet ország ellen.	20. A tatárjárás mondái és egyéb mesék.
10. Apró mesék.	
11. Katona mesék.	

A mi Gázsink

Egy gyermek életéből. Számos képpel. Irta: **Szóllóssy A.** Bemutatja **Forgó bácsi**. Ára díszkötésben színes táblával 3 kor. 20 fill.

Tannenburgi Róza

Irta **Schmid Kristóf**. Átdolgozta **Donázy Ferenc**. Hat színes képpel. Díszkötésben ..... 2 kor. 40 fill.

Genovéva

Irta: **Schmid Kristóf**. Hat színes képpel. Ára díszkötésben ..... 2 kor. 40 fill.

Derült világ

Irta: **Gauss Viktor**. Képek és elbeszélések a természetből. Kisebb gyermekek számára. Ára kötve ..... 5 kor.

8—14 éves gyermekek számára.

Schmid Kristóf

közkezdelt ifjúsági iratai. Mind-egyik kötet ára egy képpel, díszes vászonkötésben ..... 1 kor. 40 fill.

1. Piros tojások.	11. Paulina. A kalászszedő leány.
2. Mathild és Vilma. Itha.	12. Talheim Etelka. A karthauzi kolostor.
3. A virágkosárrka.	13. Virágkedvelők. Reinhold Todor.
4. Eichenfels Henrik. A kanári madár.	14. Klára. A rózsató. Walter Florentin.
5. Tanulságos beszélyek. Tannenburgi Róza. A fiatal remete.	15. Timót és Philemon. A drágakövek.
6. Eustachius. Márton, a hegyi lakos.	16. Nándor.
7. A jó Fridolin és a gonosz Detrik. Wolfsbühl melletti kápolna.	17. Jozafát. A fülemile.
8. A jó Örsze. A komlóvirág.	18. A piros és fehér rózsák. A rajnai vizár.
9. A báránka. A galamboska.	19. A vadon virágai. Lajos Anzelmo.
	20. Schmid Kristóf életrajza. Színjátékok.

Hoffmann Ferenc

közkezdelt ifjúsági iratai.

1. A tengeren túl. — 2. Vidor Ferkó. — 3. A milliomas. — 4. A bünhódos. — 5. A becsület utja. — 6. A milyen az ur, olyan a szolgálja. — 7. A szokás hatalma. — 8. Tiszteld anyádat és anyádat. — 9. A becsületzó. — 10. A helgolandi nu. — 11. A hü szív. — 12. A jó tett is meghozza kamatjait. — 13. A két hü barát. — 14. A magas északon. — 15. A megtért. — 16. A munka jutalma. — 17. A szenvedések iskolája. — 18. A testvérek. — 19. Anyai szeretet. — 20. Az életbiztosítás. — 21. Az igazság napfényre jő. — 22. Az inka kincse. — 23. Egy fedél alatt. — 24. Egy levél a szentírásból. — 25. Hűség és alnokság. — Ki mint vet, úgy arat. — 27. Királyi. — 28. Loango. — 29. Mylord Cat. — 30. Próbák. — 31. Szegény és gazdag. — 32. Mindenki a saját szerencséjének Kovácsa. — 33. A hol legnagyobb a veszély, legközelebb a segély. — 34. Az árva. — 35. A látszat csal, az igazság győz. — 36. Négerélet. — 37. Külső fény és belső érték. — 38. A ki mer az iver. — 39. Testvéri szeretet. — 40. Áldás a jöttenen. — 41. Gyermeki szeretet.

Ára egy-egy kemény kötésbe kötött s négy csinos képpel ellátott kötetnek ..... 1 korona.

Eredeti magyar gyermek és népmesék

Egybeállította **Radó Vilmos**. A képeket rajzolta **Szemlér Mihály**. Ára képes papirkötésben 3 kor. Díszes vászonkötésben 4 kor. 80 fill.

Gyermekszív rejtelmiei

Elbeszélések az ifjúság számára. Irta: **Montgomery Florence**. Angóiból fordította: **Rauschmann Cecil**. Új képes kiadás. **Goró Lajos** eredeti rajzaival. Ára díszes vászonköt. 3 kor. 20 fill.

Forgó bácsi könyvtára

8—12 éves gyermekek számára. Eddig 17 kötet jelent meg, melyek egyenként díszes vászonkötésben 1 K 60 fill.-ért kaphatók. A 17 kötet a következők:

- I. **Nellike** és elbeszélések a kandalló mellett. Számos képpel.
- II. **A kakuk-óra**. Egy lyukas hatos története és egyéb elbeszélések. Számos képpel.
- III. **Kis mesekönyv**. Grimm-testvérek gyűjteményéből. Válogatott mesék számos képpel.
- IV. **Kis színdarabok** gyermekelődásokra. Számos képpel.
- V. **Aesopus tanulságos meséi**. Számos képpel.
- VI. **Berti és Berta** vagy a hűség és szeretet győzelme. Számos képpel.
- VII. **Matyi és Petli** vagy az élet egy koralszigeten. Számos képpel.
- VIII. **Az aranyhegy** és a kolibri madár. Számos képpel.
- IX. **Franczia tündérmesék**. Számos képpel.
- X. **Két karacsönyest** és egyéb elbeszélések. Számos képpel.
- XI. **Roszsont Forke** kalandjai vizen és szárazon. Számos képpel.
- XII. **Czirmos czizsa** naplójából és egyéb elbeszélések. Számos képpel.
- XIII. **Regék a görög hajdankorból**. Elmeséli: **Szidi néni**.
- XIV. **Ida néni. Kis elbeszélések**. Számos képpel.
- XV. **A titok**. A városi vendég. A piros kendő. Számos képpel.
- XVI. **Mit beszélnek** a haragok és egyéb elbeszélések. Számos képpel.
- XVII. **A két testvér** és egyéb elbeszélések. Számos képpel.

A farka könyv

Irta: **Hoffmann Ferenc**. Százötven erkölcsi elbeszélés. 4. javított kiadás. 14 eredeti színes képpel. Ára vászonkötésben 4 kor. 80 fill.

Homeros

az ifjúság számára. **Odyssea**. Átdolgozta: **Havas Adolf**. — **Iliás**. Átdolgozta **Geréb József**. Preller tizenkét eredeti képével. Ára kötve ..... 3 kor. 60 fill.

Kalandos történe- tek, utleírások és törté- néti elbeszélések

Vámbery Armin utazásai

Ázsiában Az ifjúság számára átdolgozta: Radó V. 2. bővített és ábrákkal díszített kiadás. Kötve 3 kor. 60 fill.

A keresztes hadak törté- nete

Középkorú krónikákból összeállította: *De Wittne Guizott Henrietta*. Francia-
ból fordítva. Számos fametszetű ábrával.
Ára kötve 3 kor., díszes vászonkötésben 4 kor.

Uj kiadás!

Uj kiadás!

Gróf Benyovszky Móric élete és kalandjai

Irta: Radó Vilmos.
Számos szép képpel van illusztrálva ez a serdülő
fiugyermeknek való léleknemesítő tartalmu
könyv. Ára díszes vászonkötésben 5 kor. 60 fill.

A rabszolga karaván

Szá-
mos
képpel. Rajzok az afrikai rabszolgavadászok
ellen vívott harcokból. Kalandok. Népmertető
leírások. Falkenhorst és May után átdolgozta:
Árkövy Rikhard. Ára díszköt. ... 4 kor. 80 fill.

Lázadó hajósnép viszon- tafságai a csöndes ten- geren

Valódi történet. Számos képpel.
Az ifjúság számára írta és raj-
zolta Györök Leó Gy. Ára kötve ... 3 kor.

Idegen népek közt messze földön

Leírások és élet-
képek kiváló utaz-
zók leírásaiból, számos fametszetű ábrával. Össze-
válogatta Dr. Simonyi Jenő. Ára kötve 4 kor.,
díszes vászonkötésben ... 5 K 60 fill.

Stanley utazásai,

kalandjai és
felfedezései
Afrikában. Stanley eredeti művei alapján Burdó
életrajzi vázlatának felhasználásával. Irta: Jankó
János. Képpel és egy térképpel. Kötve 4 kor.

A kurucz király

Történeti el-
beszélés. Irta:
Tóth S. Pataky László rajzaival. Kötve 3 kor.

Kurucz krónikák

Elbeszélések
II. Rákóczy
Ferencz korából. Irta: Tóth Sándor. Pataky
László rajzaival. Ára kötve ... 3 kor.

Az utmutató

Irta: Cooper. Fordította:
Dr. Pallagi Gyula. 4
szines képpel. Ára kötve ... 3 kor.

Robinson Crusoe törté- nete

Az eredeti elbeszélés nyomán gyerme-
kek számára átdolgozta: Radó Vil-
mos. Ára képes papirkötésben 2 kor. 40 fill.,
díszes vászonkötésben ... 3 kor. 60 fill.

Kornyáti Békés Gáspár

a nagy államférfiu. Történeti elbeszélés. A ma-
gyar ifjúságnak írta Böngérfi János. Tizennégy
képpel. Ára vászonkötésben ... 3 kor.

Kétezer év előtt, vagy egy római ifju kalandjai

Irta: Church A. J. Angolból fordította: *Hegedűs
Pál. Adrien Marie* 12 képével díszítve. Ára
díszes félvászonkötésben ... 4 kor.

Legujabb!

Legujabb!

Bőrharisnya történetek

I. A bőrharisnya. II. A prairie. Cooper-től. Rend-
kívül érdekfeszítő kalandos indiai történetek.
A serdülő ifjúság legkívánatosabb olvasmányja.
Több szines képpel. Ára díszkötésben ... 3 kor.

Grönlandon át hócipőn

Fridtjof Nansen eredeti műve alapján írta a
serdülő ifjúságnak Dr. Jankó János. Számos
eredeti ábrával. Ára kötve ... 3 kor.

Mitaha-Sa, a puszkapor- képü

Elbeszélés Észak-Amerika nyugoti
vidékéről. Az ifjúság számára írta:
Pajeken J. Frigyes. Nyolc nagy képpel. Ára
díszkötésben ... 6 kor.

Az Olympos

Görög-római mythologia.
Függelékül a germán né-
pek istentana. Serdültebb fiúk és leányok számára.
Petiscus nyomán szerkesztette Dr. Geréb József.
Második átdolgozott kiadás. 69 képpel. Ára
füzve 5 kor., díszes vászonkötésben 7 korona.

Legujabb!

Legujabb!

A három kenyerespajtás

Irta: Gaál Mózes, az ifjúság legkedveltebb
írója, kinek minden egyes munkája gyönyörű-
séget szerez olvasójának. *Szép képpel illusz-
trálva* díszkötésben ... 4 kor.

Rüstig Zsigmond, a brémai kormányos

Uj Robinson. *Marryat* kapitány után a magyar
ifjúság számára átdolgozta Dr. Kárpáti Károly.
4-ik kiadás, 94 képpel. Ára vászonköt. 4 kor.

Kolumbusz Kristóf élete

és Amerika felfedezése. Elbeszélte Colon Fer-
nand. Kolumbusz Kristóf fia. A szövegbe nyomott
számos ábrával. Ára kemény kötésben 3 kor.

Történetek az őserdőből

Csodaszép dolgok, melyekben az őserdő állatai
és a köztük nevelkedő emberü a történetek
hősei. Irta: Rudyard Kipling. Bevezetéssel ellátta
Dr. Pallagi Gyula. Fordította: *Bécsi Gyula.
Mühlbeck Károly* rajzaival. Ára díszköt. 4 kor.

Ujvári Miklós, a magyar Robinson

Képpel. Irta: Radó Vil-
mos. Ára díszes vászonkö-
tésben ... 3 kor. 60 fill.

Repülőgépen a holdba

Irta: Makay István. Ára díszes vászonköt. 4 kor.

A Mesztiz és még három elbeszélés Észak- és Dél-Amerikából. Az ifjuság számára írta: **Pajeken J. F.** Négy színnyomatu képpel. Ára diszköt. 4 kor. 80 fill.

Francia diákélet Számosképpel. Irta: **Laurie André.** Fordította: **Hegedüs Pál.** Ára díszes vászonkötésben ... 6 kor.

Legujabb!

Páratlan ajándék!

Legujabb!

HOCK JÁNOS

serdülő **ifjak** és **leányok** számára az 5 gyönyörű és inlettjeljes nyelvezetén megírt

IMAKÖNYVE

Különte sebbnél-sebb, díszes kötésben a következő árakért: kor. 2.—, 4.50, 6.60, 8.—, 8.40, 10.50, 11.60, 12.—, 14.—, 14.60.

Donászy Ferenc munkái az ifjuság

Legujabb! részére! Legujabb!

Miklós vitéz Számos gyönyörű képpel illusztrált történelmi elbeszélés. Ára diszkötésben ... 5 kor.

Egy magyar Diák élete Mátyás király korában

Történelmi elbeszélés az ifjuság számára. Előszóval ellátta **Szilágyi Sándor.** Számos finom kivitelű korhű képpel. Ára diszkötésben 7 kor.

Villámsugár Indián történetek a messze nyugatról. Számos képpel. Pompás diszkötésben ára ... 7 kor.

Életünket és vérünket

Az ifjuság számára képpel. Ára diszköt. 9 kor.

Tholdi Miklós Regényes korrajz Nagy Lajos idejéből. Az ifjuság számára. Előszóval ellátta **Szilágyi S.** Számos korhű képpel. Ára diszköt. 7 kor.

Az Aztékok kincse Számos finom kivitelű képpel. Ára pompás diszkötésben 8 kor.

Szigetvár és Eger hősei Regényes korrajz a XVI. századból. Számos finom kivitelű korhű képpel. Ára diszkötésben 7 kor.

Leányoknak kiválóan alkalmas ifjusági iratok.

Tündérmesék a való életből Irta: **Ambrozovics Meszlényi Ilona.** Képekkel. Ára diszkötésben ... 6 kor.

A csodaszép baba kalandjai Irta: **Cosmar A.** Németből fordította: **Sárosi Bella.** 6 szép színes képpel. Ára diszkötésben 4 kor. 80 fill.

Legujabb! Legujabb!

A csodaszép baba és barátnői Irta **Cosmar A.** Fordította **Sárosi Bella.** Gyönyörű színes képekkel. diszkötésben ára 4 kor. 80 fill.

Fiatal leányok regénytára.

Uj kiadás illusztrálva!

Katalin Regény fiatal leányok számára. Irta: **Benedek Elek.** Ára illusztrálva diszkötésben ... 6 kor.

Pipiske Regény fiatal leányok számára. Irta: **Szabóné-Nogáll Janka.** Diszköt. 6 K.

Legkisebb leány Regény fiatal leányok számára. Irta: **Gaal Mózes.** Ára diszkötésben 6 kor.

Három leány története Regény fiatal leányok számára. Irta: **Gyarmathy Zsigáné.** Ára diszkötésben ... 6 kor.

Hajnalka Regény fiatal leányok számára. Irta: **Ambrozovics Meszlényi Ilona.** Ára diszkötésben ... 6 kor.

Legujabb! Legujabb!
Az élet iskolája Fiatal leányok számára. Irta: **Tutsek Anna.** Ára diszkötésben ... 5 kor.

Az Urmándyak kincse Regény fiatal leányok számára. Irta: **B. Büttner Lina.** Ára diszkötésben ... 6 kor.

Két szív Regény fiatal leányok számára. Irta: **Andor József.** Ára diszkötésben ... 6 kor.

Uj kiadás! Uj kiadás!
Magyar nők Irta: **Gaal Mózes.** Képekkel. Ára vászonkötésben ... 6 kor.

Vadrózsa Elbeszélés jó kis leánykák részére. Irta: **Giese M.** Németből ford.: **Sárosi Bella.** Szép képekkel. Ára 3 kor.

Erdélyország, tündérország Igaz mesék apróknak, serdülteknek. Irta: **Gyarmathy Zsigáné.** Képekkel. Ára diszkötésben ... 3 kor.

Leánytörténetek Elbeszélések. Irta: **Halden Erzsébet.** Négy színnyomatu képpel. Pompás diszkötésben ... 4 kor. 80 fill.

Kis gazdasszony Egy leányka naplójából. Serdülő leánykák számára. Irta: **Szabóné Illésy Piroska.** Ára angol vászonkötésben ... 4 kor.

A tűzhely körül Elbeszélések az ifjuság számára. Irta: **Toth P. Goró L.** 8 eredeti rajzával. Ára félvászonköt. 3 K 60 f., díszes vászonköt. 4 K 40 f.